

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 12 grudnia 2017 r.
(OR. en)**

**2016/0207 (COD)
LEX 1782**

**PE-CONS 54/1/17
REV 1**

**CORLX 492
CFSP/PESC 935
DEVGEN 239
FIN 665
ACP 121
CADREFIN 107
CODUN 41
CIVCOM 206
POLMIL 122
CODEC 1686**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (UE) NR 230/2014
USTANAWIAJĄCE INSTRUMENT NA RZECZ
PRZYCZYNIANIA SIĘ DO STABILNOŚCI I POKOJU**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/ ...**

z dnia 12 grudnia 2017 r.

**zmieniające rozporządzenie (UE) nr 230/2014
ustanawiające Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 1
i art. 212 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

¹ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 7 grudnia 2017 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) We wspólnym oświadczeniu dotyczącym polityki rozwojowej Unii Europejskiej zatytułowanym: „Konsensus europejski”¹ oraz we wspólnym oświadczeniu „Konsensus europejski w sprawie rozwoju”² Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlament Europejski i Komisja dostrzegły związek między bezpieczeństwem a rozwojem.
- (2) Przyjęta uchwałą Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych dnia 25 września 2015 r. agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 uwypukliła znaczenie promowania pokojowych i inkluzywnych społeczeństw zarówno w ramach realizacji szesnastego celu zrównoważonego rozwoju, jak i dla osiągnięcia innych efektów polityki rozwojowej. Cel zrównoważonego rozwoju 16.a zawiera konkretny postulat „wzmocnienia właściwych instytucji krajowych, w tym poprzez współpracę międzynarodową, oraz budowania zdolności na wszystkich szczeblach, w szczególności w krajach rozwijających się, na rzecz zapobiegania przemocy oraz zwalczania terroryzmu i przestępczości”.
- (3) Głównym celem unijnej polityki rozwojowej jest ograniczenie, a w perspektywie długoterminowej, likwidacja ubóstwa.
- (4) W komunikacie z posiedzenia wysokiego szczebla z dnia 19 lutego 2016 r., Komitet Pomocy Rozwojowej (DAC) Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) zaktualizował wytyczne dotyczące sprawozdawczości z zakresu oficjalnej pomocy rozwojowej w dziedzinie pokoju i bezpieczeństwa. Finansowanie działań podjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem stanowi oficjalną pomoc rozwojową, jeżeli spełnia kryteria określone we wspomnianych wytycznych sprawozdawczych lub innych późniejszych wytycznych sprawozdawczych, które Komitet Pomocy Rozwojowej będzie w stanie uzgodnić.

¹ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1

² Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1

- (5) Wspieranie podmiotów sektora bezpieczeństwa w państwach trzecich, w tym w nadzwyczajnych okolicznościach wojska w kontekście zapobiegania konfliktom, zarządzania kryzysowego lub stabilizacji ma zasadnicze znaczenie, aby zapewnić odpowiednie warunki dla zwalczania ubóstwa i dla rozwoju. Dobre rządy, skuteczna kontrola demokratyczna i nadzór cywilny nad systemem bezpieczeństwa, w tym wojskowym, a także przestrzeganie praw człowieka i zasad praworządności są zasadniczymi cechami dobrze funkcjonującego państwa w każdym kontekście i należy je propagować poprzez wspieranie państw trzecich w szerszej reformie sektora bezpieczeństwa.
- (6) W swoich konkluzjach z 19–20 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), Rada Europejska podkreśliła znaczenie wspierania krajów partnerskich i organizacji regionalnych poprzez zapewnianie w odpowiednich przypadkach, szkolenia, doradztwa, sprzętu i zasobów, tak by w coraz większym stopniu podmioty te mogły samodzielnie zapobiegać kryzysom lub zarządzać w sytuacjach kryzysowych.
- (7) We wspólnym komunikacie z dnia 28 kwietnia 2015 r. zatytułowanym „Budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju – Umożliwienie partnerom zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi” Komisja i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa potwierdzili, że aby osiągnąć cele rozwoju, potrzebne są stabilne i bezpieczne społeczeństwa.

- (8) Zgodnie z kompleksowym podejściem UE oraz w celu maksymalnego zwiększenia wpływu, skuteczności i spójności wsparcia Unii, w swoich konkluzjach z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie WPBiO Rada zwróciła się do Komisji i Wysokiego Przedstawiciela do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa o opracowanie, w porozumieniu z państwami członkowskimi, ogólnounijnych ram strategicznych w celu wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa. Ta koncepcja polityczna skupia narzędzia WPBiO i wszystkie inne odpowiednie narzędzia z dziedziny Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB), a także instrumenty współpracy na rzecz rozwoju, z poszanowaniem ich odpowiednich podstaw prawnych, głównych celów i procedur decyzyjnych.
- (9) Zdolności podmiotów wojskowych w państwach trzecich należy budować w ramach unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju, gdy prowadzi to głównie do realizacji celów z dziedziny rozwoju, oraz w ramach unijnej WPZiB, gdy prowadzi to głównie do realizacji celów z dziedziny pokoju i bezpieczeństwa, zgodnie z art. 40 Traktatu o Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie zapewnia poszanowanie stosowania procedur oraz zakresu uprawnień instytucji w ramach unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju i unijnej WPZiB.
- (10) Na mocy niniejszego rozporządzenia pomoc Unii może obejmować realizację programów budowania zdolności na rzecz rozwoju i bezpieczeństwa służącego rozwojowi, w tym szkolenia, mentoring i doradztwo, na przykład w zakresie praw człowieka, sprawowania rządów i praworządności, ochrony kobiet i dzieci, cywilnego reagowania kryzysowego, zarządzania zasobami ludzkimi i współpracy technicznej.

- (11) Komisja powinna ściśle monitorować środki podejmowane na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna należycie informować Parlament Europejski, w odpowiednim czasie, o wdrażaniu pomocy Unii na mocy niniejszego rozporządzenia. Nie później niż dnia 30 czerwca 2020 r. Komisja powinna dokonać oceny wpływu, skuteczności i spójności środków na mocy niniejszego rozporządzenia z szesnastym celem zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna włączyć w proces oceny wszystkie właściwe zainteresowane strony, w tym organizacje społeczeństwa obywatelskiego i władze lokalne, zapewniając, by podmioty te odgrywały w nim istotną rolę. Komisja powinna przeprowadzać, w stosownych przypadkach, wspólne oceny z państwami członkowskimi. Wyniki mają pomóc w opracowywaniu przemysłanych programów i w przydziale zasobów oraz jeszcze bardziej zwiększyć spójność i komplementarność działań zewnętrznych Unii.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014¹,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (Dz.U. L 77, 15.3.2014, s. 1).

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 230/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku, gdy pomoc Unii udzielana jest podmiotom sektora bezpieczeństwa, może ona również objąć podmioty wojskowe w nadzwyczajnych okolicznościach przewidzianych w art. 3a w kontekście szerszego procesu reform sektora bezpieczeństwa lub w ramach budowania w państwach trzecich zdolności na rzecz rozwoju i bezpieczeństwa służącego rozwojowi, zgodnie z nadrzędnym celem, jakim jest osiągnięcie zrównoważonego rozwoju.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Budowanie zdolności podmiotów wojskowych w celu wsparcia rozwoju i bezpieczeństwa służącego rozwojowi

1. W celu przyczynienia się do zrównoważonego rozwoju, który wymaga utworzenia stabilnych, pokojowych i inkluzywnych społeczeństw, pomoc Unii na mocy niniejszego rozporządzenia może być wykorzystywana do budowania zdolności podmiotów wojskowych w krajach partnerskich, w nadzwyczajnych okolicznościach określonych w ust. 3, w celu realizacji działań rozwojowych i zapewnienia bezpieczeństwa służącego rozwojowi.
2. Pomoc na podstawie niniejszego artykułu może w szczególności objąć realizację programów budowania zdolności na rzecz rozwoju i bezpieczeństwa służącego rozwojowi, w tym szkolenia, mentoring i doradztwo, a także dostawę sprzętu, poprawę infrastruktury i świadczenie usług bezpośrednio związanych z tą pomocą.

3. Pomoc na podstawie niniejszego artykułu jest świadczona jedynie w sytuacji, gdy:
- a) nie ma możliwości spełnienia wymagań dla odpowiedniej realizacji celów Unii wynikających z niniejszego rozporządzenia za pośrednictwem podmiotów niewojskowych i istnieje zagrożenie dla istnienia funkcjonujących instytucji państwowych lub dla ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, a instytucje państwowe nie są w stanie zaradzić temu zagrożeniu; oraz
 - b) dany kraj partnerski i Unia są zgodne co do tego, że podmioty wojskowe są kluczowe dla utrzymania, ustanowienia lub przywrócenia warunków niezbędnych do zrównoważonego rozwoju, w tym w sytuacjach kryzysowych i sytuacjach lub kontekstach delikatnych lub niestabilnych.
4. Pomocy Unii na podstawie niniejszego artykułu nie wykorzystuje się do finansowania budowania zdolności podmiotów wojskowych do celów innych niż zapewnianie działań rozwojowych oraz bezpieczeństwa służącego rozwojowi. Pomoc Unii nie służy w szczególności do finansowania:
- a) stałych wydatków wojskowych;
 - b) zakupu broni i amunicji ani żadnego innego sprzętu przeznaczonego do zabijania;
 - c) szkoleń mających konkretnie na celu przyczynienie się do zdolności bojowej sił zbrojnych.

5. Przy opracowywaniu i wdrażaniu środków na mocy niniejszego artykułu Komisja promuje odpowiedzialność kraju partnerskiego za własny rozwój. Komisja rozwija także elementy i dobre praktyki niezbędne do zapewnienia trwałości w perspektywie średnio- i długoterminowej, jak również propaguje praworządność i ustalone zasady prawa międzynarodowego.
6. Komisja ustanawia odpowiednie procedury oceny ryzyka, monitorowania i oceny środków na podstawie niniejszego artykułu.”;

3) artykuł 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Pomoc unijna na podstawie art. 3 i, w stosownych przypadkach, art. 3a udzielana jest w formie nadzwyczajnych środków pomocy oraz przejściowych programów reagowania.”;

4) artykuł 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Tematyczne dokumenty strategiczne stanowią ogólną podstawę realizacji pomocy zgodnie z art. 4 i 5 oraz, w stosownych przypadkach, art. 3a. Tematyczne dokumenty strategiczne zapewniają ramy współpracy Unii z zainteresowanymi krajami lub regionami partnerskimi.”;

5) artykuł 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Komisja zapewnia wdrażanie przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia środków związanych ze zwalczaniem terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, jak również środków objętych art. 3a, zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym dotyczącym praw człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym.”;

6) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Dalszą kwotę w wysokości 100 000 000 EUR dodaje się do puli środków finansowych, o której mowa w ust. 1, i przeznacza na działania objęte art. 3a.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący